

— Érdekes történet volt — mondtam. — Azt hiszem, én odaadtam volna neki, ha már annyira megkívánta. Kíváncsi vagyok, mit csinált volna vele?

— Azt hiszem, mindenekeelőtt nagyítóüveg alá rakta volna — mondta útitársam, — minden egyebek előtt mindabból, amiket — gondolom — tervezett vele.

— És a célzás? Nem látom tisztán, mit akar ezzel mondani.

— Hát — mondta töprengve —, ha jól meggondolja az ember, ez az eset számomra egy csodálatos kezdet volt. — Soha meg nem értettem volna, mire célzott ezzel, ha — mikor felállt, hogy táskáját levegye a hálóból — köpenye véletlenül ki nem nyílik, és ki nem villán alá a rapi gallérja.

— Azt hiszem — mondtam —, ön úgy érzi, sokat köszönhet ennek a Blackernek.

— Igen — felelt. — Tudja, én nagyon boldog ember vagyok.

RAVENSBRÜCK

(Egy halottra)

Ahova estél, ott maradsz.
A mindenségből ezt az egyet,
ezt az egyetlen egy helyet,
de ezt azután megszerezted.

Mintha a nyitott kezéd is,
még az is vasmarokra fogná
a belesimuló füvet:
azzal, hogy semmi köze hozzá!

Menekül mellőled a táj!
Lehet az ház, malom vagy nyárfa,
minden csak küszködik veled,
mintha a semmiben mutálna.

De most már te nem tágitasz.
Mevakítottunk? Szemmel tartasz.
Kifosztottunk? Meggazdagodtál.
Némán, némán is reánkvallasz.

Pilinszky János